

Martyna Milewska

Działdowo, woj. ciechanowskie

Informator Archeologiczny : badania 16, 246-247

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

karczmy, która stała na tym miejscu w końcu XIX wieku /obok cerkwi i szkoły/, ale tradycja może być starsza.

Państwowe Muzeum Archeologiczne nie przewiduje na tym stanowisku dalszych prac. O odkryciu i wstępnym zbadaniu niszczonej osady średniowiecznej powiadomiony został Konserwator Zabytków Archeologicznych w Siedlcach.

Materiał i dokumentacja znajdują się w P.M.A. w Warszawie.

CZERNICZYN, gm.Hrubieszów
woj.zamojskie
Stanowisko 3

patrz
neolit

CZERSK, gm.Góra Kalwaria
woj.stożeczne
Stanowisko "Wzgórze Zamkowe"

patrz
wczesne średniowiecze

DZIAŁDOWO
woj.ciechanowskię

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Martyna Milewska. Finansował WKZ w Ciechanowie. Drugi sezon badań. Zamek średniowieczny /od początku XIV wieku/.

Kontynuowano rozpoznanie systemu komunikacyjnego zamku z podzamczem oraz /co nie było zaplanowane w programie prac, a wyniknęło w związku z robotami budowlanymi/ badania dziedzińca zamkowego w rejonie Domu Dużego.

W przedłużonym i poszerzonym wykopie na osi wjazdu znajdującego się po zachodniej stronie zamku, tuż za odsłoniętym w roku ubiegłym ceglany parchamem; uchwycono w odległości 11 m od muru obronnego wewnętrzny skraj fosy. Znajduje się ona u podnóża wzgórza, na którym wznosi się zamek. Pierwotnie była fosą mokrą i jako taka, funkcjonowała bez wątplenia jeszcze w roku 1676, w którym to wymieniona została na zachowanym planie zamku. Na obecnym etapie badań trudno oznaczyć dokładną datę jej zasypiania. Musiało to jednak nastąpić najpóźniej do połowy XIX wieku.

W warstwach zasypiskowych fosy posadowiono cztery ceglano-kamiennie przypory, dostawione w celu podtrzymania osuwającego się parchamu oraz pochylnię ułatwiającą podjazd do zamku.

Pierwotne wypełnisko fosy stanowiły nawarstwienia późnośredniowieczne, które dostarczyły przede wszystkim dużej liczby fragmentów naczyń glinianych oraz kości zwierzęcych. Warstwy zasypiskowe, głównie z gruzem ceglany, przy-

niosły znacznie bogatszy zestaw znalezisk. Obok ułamków naczyń glinianych uzyskano fragmenty kaflí, naczyń szklanych, majolikowych, przedmioty metalowe, oprawki sztucców oraz fragmenty fajek holenderskich.

Badania na terenie dziedzica skoncentrowane były w jego wschodnim narożniku, pomiędzy nieistniejącym skrzydłem północno-wschodnim zamku a Domem Dużym. Odsłonięto tu fundament wewnętrznej ściany budynku północno-wschodniego, dostawionego do wzniesionego w pierwszym etapie zabudowy wzgórza Domu Dużego. Przy głównym wejściu do Domu Dużego, w odległości około 80 cm od jego ściany, odsłonięto ceglana cembrowinę studni o średnicy około 2,5 m /nie eksplorowaną w bieżącym sezonie/.

Układ nawarstwień badanego rejonu pozwala stwierdzić, iż studnia budowana była współcześnie z Domem Dużym. Poziom terenu w chwili rozpoczęcia budowy znajdował się o około 3 m poniżej obecnego. Po wystawieniu fundamentów budynku teren wzgórza sztucznie podwyższono do około 2 m. Od tego momentu rozpoczęto wznoszenie ceglanej, naziemnej partii Domu Dużego.

Nawarstwienia powyżej najwcześniejszego poziomu dziedzica charakteryzują się niewielką miąższością, lecz mimo to reprezentują okres od wieku XIV po wiek XX. Ma to swoje odbicie w uzyskanych licznych znaleziskach ruchomych, tak późnośredniowiecznych, jak nowożytnych.

Materiały zabytkowe i dokumentacja badań znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ Oddział Warszawa.

Badania w omawianych rejonach kontynuowane będą w sezonach następnych.

ELBLĄG
Stare Miasto

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Grażyna i Tadeusz Nawrolscy. Finansował WKZ w Elblągu. Trzeci sezon badań. Miasto średniowieczne i nowożytne /XIII-XX w./.

Kontynuowano prace wykopaliskowe w południowo-wschodniej części kwartału zabudowy ograniczonej ulicami: Kowalska, Stary Rynek, Studzienna i Rycerska. Uzyskano wyjaśnienie wielu istotnych zagadnień. Pomimo znacznych trudności technicznych dotarto w kilku miejscach do calca. Pozwoliło to na określenie pierwotnego poziomu osadnictwa późnośredniowiecznego, zalegającego na 0,80-1 m n.p.m.